

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár
 egy negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
 I. tized 265. szám, óv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket
 és nyilrtéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

A városi hirdetések.

Szentes város tanácsa a f. hó 26-án végzésileg kimondta, hogy — miután Szentesen és a megyében a „Szentesi Lap“ a legelterjedtebb lap, amellyel a városi közpénztár kiméleése szempontjából is, jövőre a hivatalos hirdetések egyedül a „Szentesi Lapban“ tétetnek közszé.

Igy olvastuk ezt a „Szentesi Lap“ f. évi 88-ik számának újdonsági rovatában, hol ez a hír telhető örömmel adatik tudtára a nagy közönségnek azaz a kommentárral, hogy „a tanács ezen intézkedésére az előtt okot, hogy Stammer alispán, bár tudja, hogy a „Szentesi Lap“ a legelterjedtebb lap Szentesen, de mert ez a lap alispánellenes, a városi tisztújításra vonatkozó hirdetést nem küldte meg e lapnak, csak az ő (t. i. Stammer) irányzatát követő „Szentes és Vidékének.“

Ez a kommentár a tanácsí végzéshez, mely nem úgy adatik elő, mint a „Szentesi Lap“ magánvéleménye, hanem mint igazi hivatalos indok, úgy hogy egy pillanatig sem lehetünk kétségben az iránt, miszerint a tanácsí végzés csaknem szöszterint a nevezett lapban reprodukált indoklalt val valójában megokolva.

Nos, lapunk kiadóhivatala mindez ideig még nem kapta meg Szentes város böles tanácsának fent reprodukált

famózus végzését, de tekintve a végzést közli kollegánk és az érdemes tanács közt létező benső viszonyt, úgy vehetjük azt, mint valóban létezőt, mely ellen a szükséges lépéseket kiadóhivatalunk természetesen már megtette.

Hogy fent Szentes város érdemes tanácsát bölesnek jeleztük, ez korántsem gnyból történt, hanem — mert e rendelet és annak hivatalos megokolása után a tisztelt tanács épp oly méltán kiérdemelte a „böles“ jelzőt, akárha örökemlékü Mátyás király az „igazságos“-t.

Avagy nem-e a salamoni bölesesség quintessenciája, hogy a tanács „csak úgy hasból, minden statisztikai adat nélkül elhatározza: hogy a „Szentesi Lap“ Szentesen és a vármegyében a legelterjedtebb lap; de elhatározza azt is, hogy ezt nemcsak ő tudja, hanem ezt Stammer Sándor alispánnak is kötelessége tudnia és ezek alapján, — újfent csak hasból, a városul levő hirdetési számlák tekintése nélkül kimondja, hogy költségkiméleésből ezentúl a város hivatalos hirdetései csak az általa legelterjedtebbnek kimondott „Szentesi Lapban“ fogja közölni.

És mit szóljunk a végzés egyéb indokaitoz? *Hogy Szentes város tanácsa bírdál veti fel magát fölöttünk és retorzióval él ellenünk egy — szerinte is Stammer Sándor alispán által a „Szentesi*

tesí Lap“ kiadóhivatalán elkövetett állítólagos méltánytalanság miatt.

Hogy Szentes város tanácsa hivatalos indokolásban konstatálja, miszerint *lapunk alispáni irányzatot követ, míg ellenben a „Szentesi Lap“ alispánellenes, amivel aztán dokumentálva van az is, hogy a mi lapunk városi tanács-ellenes, míg ellenben a „Szentesi Lap“ városi tanácsí irányzatot követ.*

Valóban finom, szubtilis különbsézetek, melyek folytán, senki sem lesz többé kétségben az iránt, hogy Szentes város tanácsa valóban böles tanács, böles az intézkedésében, bölesebb az indokok felhozásában, legbölesebb pedig azon valóban könnyekig indító páratlan atyai gondoskodásában, mellyel a szegény, pótadót izzadó polgárok terhén kíván könnyíteni: kimondván, hogy „a városi közpénztár kiméleése szempontjából fogja ezután a hivatalos hirdetések csupán a legelterjedtebb „Szentesi Lapban“ közölni.“

Azonban, dacára azon köteles hódoló tiszteletnek, mellyel Szentes város tanácsának konstatált bölesessége iránt viselkedünk, lehetetlen mégis, hogy egynehány nyílt kérdéssel ne forduljunk a nevezett érdemes tanácshoz, mert elvégre is — mikor bölesességet elismerjük, jögnünk van, a magunk meggyugtátása végett e kérdéseket tenni.

Ugyan mondja meg nekünk Szentes

T Á R S A.

Egy ifjú pár élményei.

(Dickens után szabadon.) 2.

(Folytatás.)

— Édesem, szótlan egy napon Hedvighez: gondold, hogy Ágnes kellő fogalommal bír az idő felől?

— Miért, szívem? kérdezte Hedvig, föltekintve a ragányból, melyet éppen a pozsonatott.

— Mert már 3 óra és 2 órák kellene ebédelnünk, édes gyermekem.

Hedvig mélyen elgondolkozva tekintett az ingaórára és úgy vélte, hogy az nagyon siet.

— Ellenkezőleg, édeském, feleltem zsebórámat nézve, óránk 10 perccel késik! Nem gondolád, hogy e tekintetben komoly szót kellene váltanod Ágnessele?

— Oh, nem! Erre képtelen volnék! felelt Hedvig határozottan.

— És miért, kinevem? kérdeztem rendkívül szelíden.

Mert . . . mert . . . mert, hogy olyan tapasztalatlan vagyok és ő azt jól tudja; viszonyú Hedvig, kinek vonzó arca hirtelen élénk pir hértá.

E válasza arcom — úgy látszik — meglehetősen komoly kifejezést öltethetett,

mert nöm fölemelkedett ültéből, oda jött hozzám, a térdemre ült és puha kis kezével gyöngéden végig simította homlokomat.

Pfuj! Miféle rüt redők ezek itt, a homlokon! mondá. Sokkal esinosabb, kedvesebb vagy, ha mosolyogsz.

S e közben olyan komikus arcainterjátással tekintett reám, hogy önkénytelenül kacagnom kellett.

— Látod! kiáltá, karját nyakam köré fonva; hogy sokkal jobban illik archoz az a kacaj, mint a komolyság! Nos, ugye, nem fogsz többé visszaesni abba a csúnya kékszakál!-nanguláiba.

Természetesen meg kelte őt esőkölnom, szeretetreméltó voltában. Aztán nyugéden feleltem: természetem és a mellettem levő székre ültem.

— Olykor még is csak komolyaknak kell lennünk, kedves gyermekem; mondám. Amint tudod, fél óra múlva távoznom kell és nem halaszthatom ezen reám nézve oly fontos ügy elintézését későbbre. Képzeltel, hogy reám nézve nem lehet kellemes, ha ebéd nélkül kell távoznom. Emlékezz csak vissza: tegnap is távoznom kellett, mineőtt ebédeltem csak félig is elfogyaszthattam volna és hogy a múlt napokban rosszl lertem, mert nagy sebtiben félig ayers húst kelte ennem. Ma előreláthatólag éppen nem kapok ebédet. Nem is akarom emíteni, menni ideig kelle a reggelire várnunk s aztán végre is ekkor még a theához való víz sem forrt. Nem akarok ezért szemrehányást tenni,

kedves gyermekem, de mindez éppen nem kellemes.

— Oh, te rossz ember! Hogy mondhatod azt, hogy én kellemetlen asszony vagyok; kiáltá Hedvig.

— De, édes kinevem, tudod jól, hogy ezt nem mondtam!

— Azt mondtad, hogy nem vagyok kellemes; viszonyú nöm.

— Csak azt mondtam, hogy etkezésünkkel bizonyos dolgok nem kellemesek. — Hiszen ez egy és ugyanaz, kiáltá Hedvig.

És valóban így is gondolta, mert keserves sírásra fakadt. Nyugtalanul járkáltam fel-át a szobában. Szívem szeretettel dobogott annyal kis nöm felé. Nem maradt hát más monokvóm, mint egységre lépni az ész és érzésem között. Így hát nöm mellé állve, így szóltam:

— Hiszen nem téged korhóllak, kedves gyermekem. Mindkettőnknek sórat kell még tanulnunk. Csak azt kívánám veled megérteni, hogy meg kell szoknod, egy kissé félgyóntni Ágnes fölött. Ez a kissé törődőd kell a gondosagral is.

— De hogy beszélhetsz így; zokogott Hedvig. Hát a múltkor, mikor azt mondtad, hogy hálás szeretnék enni, nem azonnal futottam e hátt megrendelni, hogy meglegjelek?

(Folyt. köv.)

város érdemes tanácsa, mely statisztikai adatok alapján konstataitá hivatalosan, famózus itélkezésének még famózusabb indokolásában, hogy a „Szentesi Lap” Szentesen és a vármegyében a legelterjedtebb lap? Talán a nevezett lapnak a városházán kiosztott példányait vetette össze lapunknak ugyanott levő példányszámaival? Ez esetben persze a „Szentesi Lap” a legelterjedtebb, mert annak minden számát több példányban osztják szét a városházán, mint a miénket, jutván belőle minden hivatalnokra, sógorra-komára bőséges *ingyenpéldány*.

Avagy miől gyantítja az érdemes tanács, hogy *Stammer Sándor alispán is tudja* azt, amit a böles magisztrátus hivatalosan konstatait, hogy t. i. csakugyan a „Szentesi Lap” a legelterjedtebb a városban és a vármegyén?

Végül pedig bátrak vagyunk még az érdemes tanácstól kérdeznii: homian, mily adatok alapján győződött meg arról, hogy a városi közpénztárt *előjában azzal kíméli a legjobban*, ha csupán a „Szentesi Lap”-ban fogja ezután közölni a város hivatalos hirdetéseit? Bekérte-e e célból a közpénztártól az ügy a „Szentesi Lap” valamint lapunk kiadóhivatala által benyújtott hirdetési számlákat, melyek pedig egyedül volnának képesek a tanácsot fölvilágosítani arról: melyik lap kiadóhivatala számolta fel a városi közpénztár terhére egyazon hirdetést olcsóbban és így melyik hát az, amelyiknél a tanács megható takarékoskodás legjobban érvényesülne?

Azt, hogy az érdemes városi tanács az ő itéletének megokolásában lapunkat megteszi *alispáni irányzatot követő lapnak* és ezzel egyidejűleg azt is konstataitja, hogy a „Szentesi Lap” viszont *tanácsai irányzatot követ*; továbbá azon tényét, hogy lapunk ellen él retorzióval egy — szerinte is — állítog *Stammer alispán* által a „Szentesi Lapon” elkövetett méltatlanság miatt; valamint: hogy így bírál veti fel magát a „Szentesi Lap” vélt sérelme ügyében és ezzel *magát a nevezett lappal azonosítja* — mind ezt fel se hozzuk a tanács *mely böleségének* illusztrálására, még pedig azért nem, mert félő, hogy itt, e téren már nagyon a nevelésesbe menne át azon föltevésünk, mintha mindez szinten az érdemes tanács elismert bölesége mellett bizonyítana, homlokegyenest ellenkezőn mindez a böleség fogalmával.

De tegyük félre a tanács böleséget megillető pálmát, hagyjuk ki a tréfát is a játékól és tekintünk a tanács fenthivatolt végzését csupán a legilletékesebb: a közügy szempontjából. Vajjon szem előtt tartotta-e azt az érdemes tanács, mikor fenti határozatát hozta?

Határozottan állítjuk, hogy nem! A városi hivatalos hirdetések egyaránt érdeklik az egész város közönségét — a „Szentesi Lap” olvasóit épp úgy, mint az itt megjelenő másik két lapéit, kiknek épp úgy jogukban áll, követelni, hogy ők is a legkönnyebben, hirlap utján szerezhessenek azokról tudomást, mert ők épp oly adófizető polgárai a városnak, mint a „Szentesi Lap” előfizetői.

Ha tehát a tanács csak a „Szentesi Lapban” kívánja jövre közzétenni a

város hivatalos hirdetéseit, úgy *vagy alásilyed a nevezett lap ügynökévé*, mert hiszen ezzel csak nyomást kíván gyakorolni az egész közönségre, hogy — ha tudomást akar magának szereznii a város hivatalos hirdetéseiről, — *úgy fizessen is elő a „Szentesi Lapra”;* vagy pedig *él kell különítenie a város közönségét két pártra: egy tanácsai és egy „Szentes és Vidéki” pártra*, de ez esetben aztán, ha lapunkat és annak előfizetőit külön pártnak veszi, a legszelidebben szólva, legalább is méltánytalanság, ha a tekintetes tanács, ezen általa perhorreskált párt polgárainak pótdadóillereit is igénybe veszi a városi adminisztráció költségeinek fedezésénél és ebben a hivatalnokok fizetésének kiutalványozásánál.

Vagy talán a böles tanács tünteszi magát az ilyen *aprólékoságokon* és az adófizető polgárok pénzt e veszi ugyan hivatalos fizetésül, de egyébként aztán figyelmen kívül hagyja őket?

Majd meglássuk!

Kiadóhivatalunk, mint már elmondtuk, megtette a kellő lépéseket a tanácsai végzés megsemmisítése iránt.

Egyébként pedig kiztosíthatjuk a közönséget, hogy a város hivatalos hirdetéseit, minden tanácsai végzés dacára lapunk ezentúl is mindig közölni fogja.

Közigazgatási bizottsági ülés.

Főispán úr betegsége folytán, Stammer Sándor alispán, helyettes elnök az ülést megüjtja s bemutatja az új tanfelügyelő *Kakujay* Károlyt, egyúttal indítványozza, hogy a kultuszminisztériumhoz osztálytanácsossá kinevezett, új tanfelügyelő *Lévay* Ferencnek a megyénéli működése közben tapasztalt buzgalmaért a közügyek elintézése körül tanúsított lelkes fáradozásáért a közigazgatási bizottság köszönetét jegyzőkönyvileg fejezze ki s erről a volt tanfelügyelőt értesítse, mely indítvány egyhangúlag s lelkesedéssel elfogadtatott.

Az alispáni előadmányok általában véve apróbb ügyekkel foglalkoztak. — Előfordult ugyan a közigazgatási bizottság tengeri kigyója, a csongrádi ügyek egynémelejike, de azokban is egyszerű pótló és közbeszóló intézkedéseken túl mi sem lett elrendelve. — Előfordult a Döme féle sikasztási ügyből kifolyó fegyelmi ügy is, de csakis annyiban, hogy az iratok ügyész véleményre kiadattak. — Felebbezett Hegyi Antal csongrádi plébános is, aki szeretné, ha a közigazgatási hatóságok által hozatná helyre, a plébániája javadalmán az ottani közbirtokosság által ütött esorbát, azonban felebbezése, dacára annak, hogy a plébános úr abban fenyegetőzött is, elutasítottatott.

A vármegye területén folyton terjedő trachoma betegség sikeres gyógyittatása végett feliratot intéz a közigazgatási bizottság a belügyminisztériumhoz. — A felirاتبan megkérített a belügyminiszter, hogy a nagyköltséggel járó gyógyítás eszközele iránt az állam terhére kiküldendő járvány orvosok kirendelése által intézkedjék, mivel a vármegye betegápolási alapja oly csekély, hogy az a vidéki körbázakban ápolat betegek költségeinek fedezésére is elégtelen s mivel a községi orvosok a nagyszámú betegek gyógykezelésére már nem elegendők s mivel a kór rohamos terjedése immár országos veszély jellegét öltötte magára.

Az arvaszeki elnök előadmányából felemlítést érdemel a dorozsmai gyámpénztárnak a vármegyei gyámpénztárba leendő bevonása iránti határozat, — ugyanis a dorozsmaiak, — nem tudni mi okon, hihetőleg kényelmi szempontból, — hosszú évek során elmulasztották elkészíteni gyámpénztári szabályrendeletüket s csak ígéretekkel tartották a felsőbb hatóságokat, mit meguva, most már a bizottság radikális kúra alkalmazásához folyamodott.

A tanfelügyelői előadmányok, melyek az iskolák vizsgálatára, az iskolai számadásokra és az iskolai mulasztásokra vonatkoznak részint tudomásul vétettek, részint elfogadtattak.

Ugyanílyan elintéztést nyertek a pénzügyigazgató előadmányai is, melyek adókírovás ellen beadott felebbezésekre vonatkoztak.

Az államepítészeti hivatalfőnökének előadmányai közül tudomására jutunk annak, hogy a csotói hid már elkészült s pár nap múlva a forgalomnak átadható lesz s hogy ifj Bartha János úr a vármegyét egy nagytelekű adománnyal lepte meg az által, hogy a szentes-szarvasi országúton építendő útszélak építési helyének 120 □ öl földet ajánlkozott a vármegyének. — A többi ügyek, valamint a vármegyei tiszti főorvos jelentése is tudomásul vétettek.

Ujdonságok.

Szentes, 1890. július 30.

— **Értesítés.** Lapunk felelős szerkesztője 3 heti furdózesre Korinacára utazott. A lap szerkesztéséért távolléte alatt Bánfalvi Lajos társ-szerkesztő felelős.

— **Személyi hír.** *Zsilinszky* Mihály főispán e hó 29-én este visszaérkezett körünkbe, hogy a közigazgatási bizottsági és vármegyei közgyűléseket vezesse. — Mint részvétellel értesülünk azonban a közgyűlésen is nehezen fogja elnöki tisztet végezhetni, mint nem tevő azt a tegnapi közigazgatási bizottsági ülésen sem, mert már laza is betegen érkezett.

— **Az új tanfelügyelő.** A tanügyminiszteri osztálytanácsossá előtérített volt tanfelügyelő, *Lévay* Ferenc helyre kinevezett ideiglenes tanfelügyelő, *Kakujay* Károly, mint a „Szegedi Híradó” írja, a f. hó 26-án mutatta be magát először, hivatalos minőségében, Szeged város előjáróságánál. — Vármegyénk főispánjának és közigazgatási bizottságának pedig a tegnapi közigazgatási bizottsági ülés alkalmával mutatta be magát.

— **A királykisasszony násza.** *Mária Valéria* királykisasszony ma tartja nászünnepeit *Ferenc Szalvátor* főherceggel s mert épp ma van vármegyénken rendkívüli közgyűlés is és az ország minden vidékének hirlapjaiban olvassuk, hogy csaknem minden törvényhatóság diszes üdvözlő irattal járul a magas trón elé, hogy szívből jövő jó kívánatait ez úton tolmácsolja a felséges szülők és a fenséges új pár előtt — természetes, hogy rendén találnók, ha vármegyénk törvényhatósága is megragadná az alkalmat és rendkívüli közgyűlésen nyomatékosabban adna kifejezést a felséges uralkodóház iránt való melegt ragaszkodásának és egy diszes üdvözlő felirat átnyújtását határozná el. A nálunk szokásos mód, hogy rendszerint átsiklunk egy-egy közönséges jegyzőkönyvi üdvöz-

lettel, mikor érzelmeinknek kifejezést kívánunk adni, talán még sem felel meg e násznép nagy jelentőségének és vármegyei törvényhatóságunkhoz is méltóbb volna, ha a szokásos sablontól eltérve, ezúttal díszes üdvözlő felirat átnyújtását határozná el.

— **Miniszteri körrendelet.** A magy. kir. belügyminiszternek a napokban egy körrendeletet küldött szét az összes törvényhatóságokhoz, mely körrendelet vármegyénk alispáni hivatalához is megérkezett. E rendelet hivatkozással az 1886 évi XXI. és XXII. törvények 31. és 77. §§-ára utasítja az alispánt, a kis és nagy-községekben pedig a járási főszolgabírákat a vármegye hatósága alá rendelt községek adminisztrációjának szigorú vizsgálatára és a vizsgálat eredményének részletes és kimerítő jegyzőkönyvbe foglalt felterjesztésére. Minthogy azonban a vizsgálat eredményét a tervbe vett közigazgatási reform, kérdést is több oldalról befolyásolja a kivitelnél bizonyos egyöntetűségre levén szükség, a belügyminiszter által megállapított minta segítségével fognak a vizsgálatok eszközöltetni, melyek lefolyásáról, előírás szerinti jegyzőkönyvek vésnek fel. — E vizsgálatok, melyek az alispán, illetve főszolgabírák által személyesen hajtandók végre, már a közel napokban megkezdődnek, miután aug. 15-ig a rendelet értelmében befejezendők és szept. 15-ig jeleintés kíséretében a belügyminiszterhez felterjesztendők. A vizsgálat határnappjáról az egyes képviselő-testületek eleve értesítetnek, hogy az eljárásnál akár testületileg is résztvehessen, akár arra, kebeleiből egyes bizalmi ténfiakat kiküldhessen. Utasítja végül a törvényhatóságokat ilyenmő vizsgálatnak évenkénti megtartására, és az eredménynek minden év okt. 1-ig eszközlendő beküldésére.

— **Végrehajtó bizottsági ülés.** Az iparos ifjak munkakiállításának végrehajtó bizottsága a választmányival és rendezőséggel együttesen közös tanácskozást tart auguszt. 3-án — Vasárnap — délelőtt tíz órákor az egylet helyiségében, melyre az érdekeltek tagokat ez úton is tisztelettel meghívja az elnökség.

— **A városi hirdetések.** Lapunk vezércikkében kimerítően foglalkoztunk Szentés város tanácsának a „Szentési Lap” f. évi 88 ik számában közölt azon végzésével, melyszerint a városi hivatalos hirdetések ezentúl csak a „Szentési Lapban” határozta közzé tenni. Valóban lehetetlen nevésgesnek nem tartanunk az érdemes városi tanács e határozatát, mely ellen különben kiadóhivatalunk az illetékes első fokú helyre, a város képviselőtestületéhez beadja fölbizetését, s amellyel fogadatlan bírál veti fel magát a „Szentési Lap”, egy vélt sérelme ügyében. Mert hogy mi köze a mi lapunk kiadóhivatalának, Szentés város tanácsának és a nagy közönségnek ahoz, hogy *Stammer Sándor* alispán küld-e hirdetést a „Szentési Lap”-nak vagy nem? S hogy — ha nem küld: miért nem keres ez ellen a nevezett lap jogorvoslast és mi joga avatkozik ebbe a magánügybe Szentés város tanácsa: ezt ugyan a világon senki sem képes kitalálni, hanem ha azt nem tételezi fel, hogy a Szentési Lap és Szentés város tanácsa egy és ugyanaz a fogalom. Egyébként, mint már vezércikkünkben is elmondtuk, gondunk lesz rá, hogy a városhivatalos hirdetések ne képezzenek monopoliumot és hogy azokat, a bölcs magisztrátus minden ellenkező határozata dacára,

lapunk, — mint eddig — a jövőben is hozza és így előfizetőink e tekintetben rövidesget ne szenvedjenek.

— **Pénztárvizsgálat.** Titokzatos suttogás a hivatalokban. Összedugott fejek felborzalt, égnek meredő hajszálai árnyalják be a kiváncsi arcokat, melyek óriási kérdőjelként merednek egymásra, mintha a másik arcáról akarná leolvasni azt a nagy titkot, melynek csak egyedül ő van birtokában. A polgármester pénztárvizsgálatot tart, mert hát... fél még kimondani is. Ijedten néz körül a júdas, mintha attól féne, hogy a falaknak is füle vannak s kárörvendő, sokatmondó pillantással magyarázgatja a kiváncsiakat, hogy már kell valaminek lenni, mert sokáig tart a pénztárvizsgálat. Kétes, kőza bírek szállinkoznak a hivatalok falai között, melyek lassan-lassan a közönség közé is kiszivárognak. Gyanus, kiváncsi szemekkel nezik végig a pénztárból kifővő pénztári tisztelket vagy vizsgáló bizottsági tagot s kiserkelik lepen-nyonon. Ilyen volt kívülről tekintve a színe a f. hó 27-én a közpénztárnál megtartott pénztárvizsgálatnak, mely amennyiben részletes volt, tovább tartván a rendes pénztárvizsgálatnál, annyiféle magyarázatra szolgáltattott okot, hogy alig bírták elhinni a botrányra elkészült alyafák, hogy bizony itt minden teljesen rendben van s még csak egy gyenge próbasikkasztást, de még csak valami nagyobb rendtelenséget sem fedezett fel a pénztárvizsgáló bizottság, amely pedig dicséretre legyen mondva, eléggé tisztes és részletes pénztárvizsgálatot tartott. A pénztárvizsgálatra pedig nem valami rendkívüli okok bírták a polgármestert, hanem egyszerűen csak a törvényadta jogaival élve hivatalos kötelességét teljesítette.

— **Jószágveszedelm.** A jószágállomány és ezzel egyidejűleg természetesen a gazdasági jószágveszedelmé is mind nagyobb mérvet ölt az alföldön. Mint ugyanis a szegedi lapokban olvassuk, most már a ragadós száj- és köröm-fájás Bács és Torontál vármegyeiben is terjedőben van és úgy látszik, semmiféle hivatalos határozat nem képes gátat vetni a jószágállományban pusztító ragályos kórnak.

— **A vasút jövedelme.** A m. államvasutak aradi üzletvezetősége e héten tette át Szentés város polgármesteri hivatalához vasutunknak a f. év első felében befolyt tiszta jövedelméből a városra, mint elékeelt félre, esedékes összeget 5700 forint, mely, tekintve, hogy a teheraru forgalom csak aratás után, tehát az év második felében szokott nagymérvű lendületet venni, igen szép eredmény.

— **Hirtelen rosszullet.** Mint részvétellel értesültünk, *Magyar József* tanácsnok, h. polgármester a f. hó 29-én d. e., hivatalos helyiségében, hirtelen rosszul lett s eszméletlenül rogyott össze. A vele éppen együtt dolgozó *Nagy Imre* tnök és v. aljegyző ügyterítették magához s vették ápolás alá, míg a gyorsan érkezett orvosi segélyt nyújthatta neki dr. *Lóbos* Endre Egészségi állapota ámbár most már jobbra fordult, de hivatalos teendőket még nem végezhet.

— **A speciális.** A különlegesség az mindig vonzani szokott. A mi új, az szintén gyakorló bizonyos vonzerőt, hát most képzelhetjük, hogy mennyire fog vonzani ennek a kettőnek egyesített ereje. Mert hát most úgy áll a dolog, hogy a speciálisoknak utjonnan engedélyezett áruhája van, tegnap óta *Szépe* Károly üzletében, hol egymást érik a különlegességek iránt érdeklődő vásárlók. Hanem nehogy félre értsünk, meg kell mondanunk, hogy csak dohány és szivar különlegességek azok, melyekről itt szó van, amiért is el nem mulasztjuk figyelmeztetni a finnyás asszonykákat, hogy férjüremeknek külön dohányzó szobáról gondoskodjanak, vagy pedig erélyesen lépjenek fel annak idején, mert az újság vonz. kivált ha dohány különlegesség az az újság. Már pedig az bizonyos, hogy ez egészen nyíre szerinti udonság a füstölő férfiaknak, kik megfélekedve nejeik fürdőt igénylő gyöngye idegteréről, könnyen fustbe eresztik a még pár nappal ezelőtt kölcsönös egyetértéssel megbeszélte furdőzés tervét, vagy a színházi bérletre tett ígérteket.

— **Az aradi kiállítás.** A kiállítás fő épülete, írja levelünkön, teljes pompájában áll már a szemlélő előtt. A kiállítási kert parkirozása is mindinkább szebbül s itt-ott már fűpázsit környezi a pavilonokat. Csaknem teljesen kész van már a zenepavillon rendkívül csinos épülete is. Az erdészeti pavillón is teljesen kész, faai nyers fátörzsekből

vannak összeállítva. Legszebb díze a kiállítási kertnek tagadhatatlanul a Károlyi Tibor gróf mácsai uradalmanak festői parkjából a kiállítás tartamára a gróf által gavallóros lezékesenységgel átengedett 100 éves agave lesz, melyért Soherlag kertészeti igazgató Mácásra utazott. S érdekes, hogy az az agave, mely növény tudvaleg csak 100 éves korában virágzik, augusztus hónapban virágozni fog gyönyörűségére a virágkedvelőknek.

— **A szuplikánsok.** A jótékonyaság nevében kopogtatnak be az emberbarátok ajtáin és a könyörületesség nevében fordulnak a résztvevő szivekhez azok a kisebb, nagyobb diák-emberek, akiket a gimnáziumok, kollégiumok igazgatószámai küldenek szét országszerte, hogy míg egyrészt a jótékonyaság szolgálatába szegedve a szegény diákok segélyezésére fillerekkel gyűjtenek, másrészt világot lássanak, tapasztaljanak. Természetes ez a funkció kiűntetés azokra, akiket er s ezért nem kis versengés folyik annak elnyereséért; de hát hiába, mert eszerencse csak jó diákok érhet. Nálunk is megfordult már egynehány, kiket egyesek fogadtak vendégszerető hájukukba és támogattak adakozásikkal. Maga a város járt elől a jó példával, melynek követésére hívjuk fel a jóságos emberbarátokat.

— **Az iparos ifjak munkakiállításához.** A bejelentési izek egyre érkeznek a végrehajtó bizottsághoz. A beérkezett 64 iv szerint ugyanannyi iparos segéd 170 darab munkából vesz részt a kiállításban. E szám azonban még bizonyosan emelkedik. Eddig a cipész, csizmadia, szabó, fazekas, kovács, kálapos, asztalos, kerékgyártó, fodrászi iparag adja a legnagyobb számot; különben a lakatos, kőműves, kádár, késes, szíjgyártó, köteles, timár, kosárfűtő ipar is képviselve van.

— **Beérkezett adomány.** Az iparos ifjak munkakiállításának anyagi támogatására a *Szentési Hitelösszelet* tíz forintot szavazott meg s küldött a végrehajtó bizottság elnökéhez.

Weisse Seidenstoffe von 60 kr.
bis fl. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — vers. rohen- und stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépot G. Honneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. 2

Színház.

Vivát Soroksár!

Hábemus pápám! *Halmayné* a suhanobeli *Józsi* gyerek, csak kivívta a pirhuzsi győzelmet a közönségen. Hanem az már igaz, hogy derek árdának is állott az élen, mikor úgy együtt láttuk a többi suhanokkal. Dehát sükséges is volt ám ez a gárda, mikor a közönségnek olyan hideg közönye ellen kellett küzdeniök, melynek láttára szinte a bokájukba száll minden bátorságuk.

Hanem a *boku bátorság* is csak bátorság; ami meg bátorság, annak rendszerint győznie kell, aminthogy győzött is. Mindkét nembeli nézőket egyaránt lebilincselte; egyiket a *bámulat*, másikat az *irigység*.

Szó ami szó, a győzelem, mely a hatásban nyilvánult, tökéletes volt s ugyancsak akadt dolga a tenyereknek a tetszésnyilvánítások alkalmával.

Nem is vártuk a közönségnek ezt a hirtelen átváltozást, mely olyan kellemesen lepte meg különösen *Halmay* direktort, hogy kénytelen volt gondoskodni *piros bugyellárisról*, melybe a „Suhano” jövedelmét elhelyezze. Így aztán segítve lett rajta egy kissé, melyen olyan lethargiába való visszaesés mutatkozott, hogy ezinte kedvet kapott az ember a lábódé eozhát kipróbálandó, elkajátani, hogy: „Ségyelje magát.”

Hanem aztán a zóna-előadás mégis csak kárpótolta. Megint telt ház és telkes

közönség, mely lelkesedés azután úgy lat-
szik állandó marad.

A *szobai* előadásnál, a *Suhancnál* kez-
dődtől az *elkészülés* és nekibuzulás. Mind-
amellet, hogy a darab nem új, kelles-
mes zenéje és *Halmay* kiváló szerepe
altal nagy vonzerőt gyakorolt, ugyanígy,
hogy nálunk egész szokatlan, telt ház előtt
játszottak. Ki is tett magáért valame-
ny szereplő. Első sorban *Halmay* (Jó-
zsi), ki olyan kedvesen és sikkelt játszott,
hogy a közönség minden magbázarkozott
sága dacára sem tagadhatta meg tőle az
elismerés nyilvánítását. Nemkülönbén *Sziklay*
(Bíró), kinek sikerült és ügyes alakításai
kacagattak meg a közönséget. *Szilágyi* (Du-
rand fűszeres) kupléi is annyira tetszést
arattak, hogy szűnni nem akaró tapsok kö-
zött kellett újabb és újabbakat mondania,
míg teljesen kifogyva, egy hatásos: „Szé-
gyelje magát” tal fejezte be a szellemes
kuplék sorozatát. Igen kedves és rokonsze-
ves alak a közönség előtt *E. Kovács I.* (Eliz),
kinek gyenge de kellemes hangja és alka-
lommal is igen szíves hallgatókra talált.
Bár sajnáljuk, nem mondhatjuk ugyanezeket
Perényiről (Emil), mert szögletes mozdula-
itával azzal a feszélyezett magatartásával
most is visszatetszést szült. Hangja igen jó
közép tenor hang, de a magasabb hangokat
nem bírja ki s emiatt olyan szegénytelen
gixereket adott, hogy a közönség elképedve
nézett össze, megrontván ezekkel a gixerek
kel az előadás összhangját is.

Elismerő dícséret illeti meg Predits
karnagyot, kinek léptetszégéről és szakva-
tonyságáról tett nyilatkozatunkat csak meg-
erősítette ez alkalommal.

Vasárnap ismét *Halmay* felléptével
„*Procs bugyelláris*” adatot gyér közönség
előtt. A darab régi jó hírneve nem vészott,
mi talán annak tudható be, hogy nagyon
ismert darab. A szereplők általában jól já-
tszottak. *Kiss Pista* (Csillag Pál) naturalisan
adta a részeg embert. *Szilágyi* (Peták János)
szépen jellemelte a katonai becsületességet
és önfeláldozó bajtársi szeretetet; kitűnő ala-
kításával nem egyszer megrövetette a né-
zőket.

Hétfőn a zónaelőadás alkalmával megint
zsufolt ház előtt játszották „*Egy katona tör-
ténete*” című öt felvonásos hatasos drámát,
mely előadás csaknem az éjszakába nyúlt
bele. A szép jelenetekben gazdag darab
olyanformán tűnik fel, mintha jó irányre-
gények olvasása közben, valami Ponson-féle
rémregényt veszünk elő, mely minden érdek-
feszítősége mellett is untató s fűszerező
hat az ideginkre.

Hanem a szereplők azok jól játszottak.
Morvai (Reno János) szerepébe belelépett ma-
gát, egészen jól oldotta azt meg. A viszont-
látás vágya által sajkalt szerető híves, ki
énekek idején felhasználva az időt a ső-
tetségs leple alatt lopózik el a hátsó-
től, hogy felkeresse feleségét, kire még
egy felteve örzött kincsét is rá bíz. —
Keményen bünhődött azonban e botlásért,
mert *Lázár* (*Halmay*) kitesve tiltak távozá-
s után betört hazába és elrabolta a kincsét,
meggyilkolta a védtelen nőt, kinek meg-
gyilkoltatását összefüggésbe hozták az ő
féltekenységével. A látszat ellene bizonyít-
tott, míg megerősítette a látszatot szembe-
sített kis leánykájának (*Erlich Ilonka*) val-
lomása is, ki ártatlanságában kiválta, hogy
átjaya múlt éjjel a katonai törvények ellenére
otthon volt. A kis műkedvelő ugyancsak kirett
magáért s a színpadi dícsőségen kívül meg-
apró cuki kedlikben is volt módja, része töb-
bet ér neki minden babérnál. Reno Jánost
gályarabságra ítélik, tekintettel a legköze-
lőbbi háboruban véghez vett hőstetteire.
Évek múltán találkozik azután leányával
ki magára maradvá egyedül állott a világ-
ban Samboran őrmester (*Szilágyi*) gondjaira
bízva, ki ismeretlenül csempészte be a tá-
bornok (*Vessélyné*) házába, hol azután le-
ányukka fozadtak. Kétünnen adta *Sziklay* a
házasított, de nélkülözhetlen öreg szolgát,
ki annyira megszokott és bizalmas sze-
mélviség, hogy szinte családtagnak te-
kinthet és nem vesznek tőle semmit is

kon. Igen jól oldotta meg *Szekulics* (Mod-
lén) kicsiny, de nehéz szerepét: a gyil-
kos tőre által megrémített majd legyilkolt
haidokló nőt. Vesselélynéül kissé több ott-
honiasság volna szükséges s szerepeit igen
jól tudná megoldani. Jól játszott *Breznay*
Anna (Adrien) Ő nem is tud semmit, hogy
annak az elbűtli gályarabnak a leánya,
kit gyilkosság miatt elítéltek, csak álmaiban
csegg vissza föléiben valami régi elmosdott
bücsűszó, melyet e gályarab előtt ismételve,
egymásra ismernek. A jelenet valóban ha-
tásos volt s a farszót szerep jó kiviteléért
mértán megerősítettek a szereplők azokat
a tapsokat, melyeket arattak. *Lénárdné*
(Apátó) remekelt. Ezzel megmondottunk
mindent. Az a könnyedség, otthoniasság,
kitűnő alakítás más kritikát már nem
érdemel. Míg végre nem kevésbé vitva
ki elismerésünket *Halmay* (Lázár)
ki egészen temperamntának megfelelő sze-
repet hajtott keresztül igen szép sikerrel.

Kedden „Az ideges nők” című vigjáték
került színre, melyről tudósításunkat mostani
térsvéke miatt csak jövő számunkban hozhat-
juk. — „De csak úgy ha lehet!”

Irodalom.

A „*Vasárnapi Ujság*” július hó 27 iki szá-
ma a következő tartalommal jelent meg: A
budavári menyegző. (7 képpel: 1. Margit
főhercegnő. 2. Mária Dorothea főhercegnő. 3.
József Ázost főherceg. 4. László főherceg
Erzsébet és Klotild főhercegnőkkel a menyeg-
ző napján a budavári főhercegi palotában
fölvett fényképe után. 5. Az esküvő a bu-
dai Szent-Zsigmond-kápolnában. Köller K.
utódi fényképe után. 6. Az új pár megál-
dása. Roskovics Ignác rajza. 7. A nászme-
net visszaérkezése a főhercegi palotába. Ellin-
gernek a miniszterelnöki palota ablakából
fölvett fényképe után). — Leveleim. Költe-
meny Sámtha Karolytól). — Csak tréfa volt.
Elbeszélés írta Köver Irma — Regi magyar
fürdők. — A legújabb löfegyver. — Velo-
cipédok a hadviselés szolgálatában. — A
halál napja. Jurjevskaja Katalin hercegnő
emlékirataiból. — Királyok utja — Stanley
neje. (Képpel). — Gróf Leiningen honvéd
tábornokról. H. Martonfalva Elektől. — Táv-
írda és telefon a hadviselés szolgálatában
(2 képpel) — A nagyszombati remete (képpel).
— Egyfelleg. — Irodalom és művészet.
— Egyletek és közintézetek — Mi újság?
— Hataldozások. — Szerkesztői mondanivaló.
— Képtalány. — Sakjáték — Hetinaptár.

A „*Vasárnapi Ujság* előfizetési ára ne-
gyedévre 2 frt. a „*Politikai Ujdonságok*”-kal

együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin Tár-
sulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-
tele 4. sz.) megrendelhető a „*Képes Néplap*”
legolcsóbb újság a magyar nép számára,
félévre 1 frt.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc.

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Gibba László ³⁻¹

III. tízed 145. sz. alatti háza szabad-
kézből, előnyös feltételek mellett, eladó.

2232/1kv. 1890. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíróság mint te-
lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Cza-
kó Ignác végrehajthatónak öv. Csúcs Jánosné
és társai végrehajtást szenvedő elleni 600
frt tőkekövetelés és járuléki iránti végre-
hajtási ügyében a szegedi kir. törvénytör-
s (a szentesi kir. járásbíróság) területén levő,
Szentes város határában fekvő, a szentesi
4359. sz. t. j. k. b. n. 7 7867. rsz. a foglalt,
1890. évi hold terű nagynyomási számtólólv. öv.
Csúcs Jánosné Pásztor Annát, Csúcs Rozália
Tegla Mártonné, Csúcs Erzsébet Dudás
Ferenccé, Csúcs Györgyöt, Csúcs Józsefet
és Csúcs Mariát illető 11/12 részre az ár-
verést 448 frt 25 k. rban ezennel megál-
lapított kikialtási árban elrendelte és hogy
a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi
augusztus hó 21 ik napján délelőtt 9 órakor
ezen telekkönyvi hatóság helyiségében meg-
tartandó nyilvános árverésen a megállapított
kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az inga-
tlan bécsárának 10%-át készpénzben, vagy
az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyam-
mal számított és az 1881. évi november hó
1-én 3333. s. z. a. kelt igazságügyminiszteri
rendelet 8. §-ában kijelölt ovdék képes ér-
tékpapírban letenni, avagy az 1881. LX. t. c.
170. §-a értelmében a bánatpénznek a bírósá-
gnál előleges elhelyezéséről kiállított szabá-
lyszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Szentesen a kir. járásbíróság tky.
hatóságánál 1890. évi május hó 28-ik napján.

GAAL,

kir. j. bíró.

OLASZ VÖRÖS-KERESZT SORSJEGYEK!

Ezenként 4 húzás.

Főnyeremények: 100.000, 50.000 és 15.000 líra s számos mel-
léknyeremények.

Legközelebbi húzás: augusztus 1-én.

Kaphatók részletfizetésre az 1883. évi XXXI-ik törvénycikk értel-
mében és pedig:

1 drb. 36 havi részletre 61 krjával. | 2 drb. 36 havi részletre 1 frt 20 krjával

a szentes-vidéki takarékpénztárnál.

Zsákok használatra
mérsékelt díj mellett kiadatnak
Weisz Bernátné
a tyukpiacon lévő porcellán- és üveg-
kereskedésében. 3-3

Hiadó új boltok 3-3
pince, padlás, raktár és mellékhelyi-
séggel együtt vagy anélkül, DOBRAY
SÁNDOR újból épült hazában, a vasút-
hoz vezető kövezett fő-úton Szentesen.